

Wie is Markus

Wie is Markus? Hij is niet één van de apostelen maar hoe heeft hij dan het evangelie van Markus kunnen schrijven?

Volgens de overlevering heeft hij dit evangelie in Rome geschreven. Ook is zeker dat het evangelie van Markus eerder geschreven is dan dat van Mattheüs en Lucas; het is dus het oudste evangelie.

Als we de drie evangeliën naast elkaar leggen, dan blijkt dat Mattheüs en ook Lucas, het evangelie van Markus – het oudste evangelie dus - gekend hebben want ze hebben dezelfde volgorde van verslaglegging en ze hebben er ook hele stukken uit overgenomen.

Er zijn ook stukken ingevoegd door Mattheüs en Lucas maar ze hebben zich gehouden aan de volgorde van Markus.

De volle naam van Markus is: Johannes Markus. Toen Petrus

door een engel uit de gevangenis werd bevrijd lezen we in Hand. 12:12 het volgende:

En toen dit tot hem doorgedrongen was, ging hij naar het huis van Maria, de moeder van Johannes, die ook Markus genoemd werd, waar velen bijeenwaren en baden.

De moeder van Johannes Markus was dus Maria; ze had waarschijnlijk een groot huis want velen waren daar bijeen voor gebed.

Toen Jezus gevangen genomen werd in de hof van Gethsemané, lezen we daarover een toevoeging van Markus in 14:51/52 met de volgende woorden:

51 En een zekere jongeman, die een linnen kleed om het naakte lichaam geslagen had, volgde Hem, en de jongemannen grepen hem.

52 Maar hij liet het linnen kleding achter en vluchtte naakt van hen weg.

Markus heeft met opzet zijn eigen naam hier niet genoemd, maar algemeen wordt door Schriftkenners aangenomen, dat deze jongeman Johannes Markus was.

Men schat de leeftijd van de jongeman, die verondersteld wordt Johannes Markus te zijn en die naakt op de vlucht sloeg, op ongeveer 10 à 12 jaar.

Toen Johannes Markus met Barnabas en Paulus op zendingsreis ging¹, was hij ongeveer 25 jaar. Markus was een familie lid van Barnabas, namelijk een neef.²

Toen Petrus in Rome was en daar een brief schreef, noemt hij daarin het volgende³:

---

¹ Hand. 13:5b

² Kol. 4:10

³ 1 Petrus 5:13

U groet de mede-uitverkoren gemeente die in Babylon is, en Markus, mijn zoon.

Dat Petrus in deze brief Markus zijn zoon noemt, duidt erop, dat Johannes Markus waarschijnlijk in het huis van zijn moeder door de dienst van Petrus tot wedergeboorte is gekomen. Vandaar de benaming: mijn zoon Markus.

Toen Barnabas en Paulus op zendingsreis gingen, namen zij een jonge broeder met zich mee. Een jongeman die zich blijkbaar geroepen voelde om als helper voor deze broeders mee te gaan.

In Handelingen 13:13 lezen we dat Johannes Markus deze beide broeders verliet en weer terugkeerde naar Jeruzalem.

Hij was nog geen doorzetter, die het lijden tijdens de zendingsreizen aan kon. Mogelijk verlangde hij uit ook terug naar zijn moeder in Jeruzalem (Hand.12:12) en naar zijn geestelijke vader Petrus.

In Hand.15:36-40 lezen we over de volgende zendingsreis die Paulus met Barnabas wilde ondernemen. Daar staat:

36 En na enkele dagen zei Paulus tegen Barnabas: Laten wij nu terugkeren en onze broeders bezoeken in elke stad waar wij het Woord van de Heere verkondigd hebben, en zien hoe het met hen gaat.

37 Nu wilde Barnabas Johannes, die ook Markus heet, meenemen.

Barnabas was een man vol van geloof. Hij wilde een goede mentor voor zijn neef Johannes Markus zijn en hem een tweede kans geven.

38 Paulus achtte het echter juist om hem, die hen van Pamfylië af verlaten had en niet met hen meegegaan was naar het werk, niet mee te nemen.

Paulus vond dit voorstel van Barnabas niet juist. "Hij heeft ons destijds toch verlaten en is niet verder met ons meegegaan

naar het werk., wat ons nog wachtte. "

Ondanks dat Barnabas probeerde Paulus over de streep te trekken, bleef deze van mening, dit niet te moeten doen.

Hier zien we de radicale Paulus enerzijds en de barmhartige Barnabas anderzijds. Ze kwamen er niet uit en er ontstond iets, wat niet had mogen gebeuren: Een verbittering tussen hen zodat ze uiteen gingen.

39 Er ontstond daarom verbittering, zodat zij uit elkaar gingen en Barnabas Markus meenam en per schip naar Cyprus vertrok.

Dit uit elkaar gaan had immers ook zonder verbittering kunnen plaatsvinden.

God laat alle dingen meewerken ten goede voor hen, die Hem liefhebben.⁴ Er ontstonden nu twee teams van werkers:

---

⁴ Romeinen 8:28

- 1) Barnabas met Johannes Markus gingen naar het eiland Cyprus waar Barnabas als Joodse Leviet gewoond had.⁵
- 2) En, zo zegt ons Hand. 15:40, Paulus koos Silas en vertrok, door de broeders aan de genade van God opgedragen, naar streken waar ze eerder geweest waren om de ontstane gemeenten te versterken.

Later is deze verbittering tussen Paulus en Barnabas genezen want we lezen in Galaten 2:1

Daarna ging ik, na verloop van veertien jaar, weer terug naar Jeruzalem, samen met Barnabas.

Ook laat Paulus zich in latere jaren lovend uit over Johannes Markus als hij schrijft aan Timotheüs in 2 Tim. 4:11

Haal Markus op en breng hem met u mee, want hij is voor mij

van veel nut voor de ambtelijke bediening.

De barmhartige Barnabas had zijn neef Johannes Markus verder mogen brengen zodat hij een nuttige dienaar van de Heere Jezus werd. Ja, schrijft Paulus, hij is voor mij van veel nut voor de ambtelijke bediening.

En als Paulus een brief aan Filemon schrijft, brengt hij hem de groeten over van o.a. Markus, die hij zijn medearbeider noemt.⁶

Als Paulus later aan de broeders en zusters in de gemeente Efeze een brief schrijft, spoort hij hen aan met de volgende woorden, die wij lezen in Ef. 4:31/32

Laat alle bitterheid ... van u weggenomen worden ....

Maar wees ten opzichte van elkaar vriendelijk en barmhartig, en vergeef elkaar, zoals ook God in Christus u vergeven heeft..

---

⁵ Hand. 4:36

---

⁶ Filemon v. 24

Die woorden gelden ook voor ons. Dat geen enkele bitterheid in ons hart wortel kan schieten. Nee, dit moet uit ons leven weggenomen worden door de werkingen van de Heilige Geest.

Vriendelijk en barmhartig voor elkaar zijn en elkaar vergeven, zoals God in Christus ons vergeving geschonken heeft.

En in de eerste brief van Petrus wordt Johannes Markus nog door Petrus genoemd. Hij noemt hem daar "mijn zoon Markus".⁷

En deze Markus heeft uit de mond van Petrus al de gebeurtenissen en verhalen gehoord, die Petrus met Jezus heeft meegemaakt.

En Markus heeft deze gebeurtenissen en verhalen verwoord in: Het evangelie van Markus.

En God heeft over Zijn woord gewaakt., want wij kunnen dit

evangelie vandaag de dag nog lezen.

Dit evangelie van Markus is in miljoenen exemplaren verspreid "all over the world" als onderdeel van de bijbel.

De Bijbel is uniek en geeft ons duidelijkheid, wie Markus, de neef van Barnabas en de geestelijke zoon van Petrus is.

---

⁷ 1 Petrus 5:13